

ת"פ 14220/12/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד אנטולי בן יפים פורטנוי

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"א סיוון תשפ"א
01 יוני 2021

ת"פ 14220-12-18 מדינת ישראל נ' פורטנוי

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ מתמחה אורן מידן

נגד
הנאשם

אנטולי בן יפים פורטנוי
ע"י ב"כ עו"ד נורית שני

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- נסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15, בניגוד לסעיף 3(א)(6)(א) ביחד עם 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח - 1998, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (מספר עבירות);
- נסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, בניגוד לסעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3), ביחד עם סעיף 25 לאותו חוק. (מספר עבירות).
- בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן 1/ת, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום - בין התאריכים 30.04.2018 עד 27.07.2018, גלש הנאשם באמצעות המרשתת (אינטרנט) באתר "טוטאל צ'אט", כשהוא מכנה עצמו בכינוי "צחי" וכן, באמצעות היישומון "סקייפ", כשהוא מכנה עצמו בכינוי "yaron a".

על פי המפורט בכתב האישום, ביום 30.04.2018, בשעה 15:03, פנה הנאשם לסוכנת משטרתית, אשר נחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים, וכינתה עצמה בכינוי "שירושששש". במהלך התכתבות זו, ציינה הסוכנת בפני הנאשם שהיא בת 13 והנאשם אמר לסוכנת, שהוא בן 21.

בהמשך ההתכתבות, שלח הנאשם לסוכנת תמונה של גבר אחר, בעת שזה - נמצא בחוף הים, ללא חולצה, וטען בפני הסוכנת - שזה הוא הגבר המופיע בתמונה. לאחר מכן, ביקש הנאשם מהסוכנת שתשלח אליו גם תמונה שלה, והסוכנת עשתה כבקשתו ושלחה לו תמונה שלה, בה רואים את פניה וחלק מפלג גופה העליון כשהיא לובשת חולצה.

בהמשך לאמור, הנאשם ביקש מהסוכנת לשלוח לו תמונה נוספת שלה, והסוכנת שלחה לנאשם תמונה בה היא יושבת על מיטתה, כשהיא מחבקת בובת דובי ומחייכת.

בהמשך למתואר לעיל, בשעה 19:11 או בסמוך לכך, לבקשת הנאשם התכתבו הנאשם והסוכנת באמצעות היישומון "סקייפ".

במהלך התכתבות זו, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני והתייחסויות המתמקדות במיניותה. בין היתר, ביקש הנאשם מהסוכנת מספר פעמים שתשלח לו תמונה שלה כשהיא מופיעה בה ללא חולצה או עם גוזיה, באומרו "יש לך איזה תמונה עם גוזיה או חולצת בטן כמה שפחות בגדים?".

ביום 02.05.2018, בשעה 12:28 או בסמוך לכך, התכתבו הנאשם והסוכנת באמצעות היישומון "סקייפ" ולאחר מכן שוחחו בשיחת וידאו.

במהלך ההתכתבות והשיחה, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני והתייחסויות המתמקדות במיניותה. בין היתר, אמר הנאשם לסוכנת שהוא רוצה לשוחח עמה בווידיאו, אך הוא יראה לה רק את פלג גופו התחתון; ביקש מהסוכנת להוריד את החולצה שלבשה וכשזו לא הסכימה - ביקש ממנה לחשוף בפניו את הבטן שלה. הסוכנת נעמדה לבקשתו וחשפה מעט את הבטן שלה מול המצלמה.

בהמשך לאמור, כיוון הנאשם את המצלמה לעבר איבר מינו ונגע בו באמצעות ידיו מעל מכנסיו.

ביום 06.05.2018, בשעה 16:26 או בסמוך לכך, שוחחו הנאשם והסוכנת בשיחת וידאו באמצעות היישומון "סקייפ".

במהלך השיחה, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני והתייחסויות המתמקדות במיניותה. בין היתר, אמר הנאשם לסוכנת שהמכנס הקצר שהיא לובשת יפה בעיניו; ביקש ממנה להראות לו את השמלה שהיא מתכוונת ללבוש לאירוע; אמר לה שהוא רוצה לראות אותה רוקדת. לאחר מכן, הסוכנת אמרה לנאשם שהיא צריכה לנתק את השיח המאחר והיא צריכה ללכת להתקלח, ובתגובה לכך - אמר הנאשם לסוכנת שהוא רוצה שהיא תשאיר את המצלמה פועלת כי הוא רוצה לצפות בה מתארגנת למקלחת. הנאשם לא חדל מכך חרף סירובה ושב וביקש ממנה מספר פעמים לאפשר לו לצפות בה מתארגנת למקלחת.

ביום 15.05.2018, בשעה 20:05 או בסמוך לכך, שוחחו הנאשם והסוכנת בשיחת וידאו באמצעות היישומון "סקייפ".

במהלך השיחה, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני והתייחסויות המתמקדות במיניותה. בין היתר, ביקש הנאשם מהסוכנת להרים את חולצתה ולחשוף בפניו את הבטן שלה. הסוכנת נעמדה לבקשתו וחשפה מעט את הבטן שלה מול המצלמה. לאחר מכן, ביקש הנאשם מהסוכנת להרים את החולצה גבוה יותר ולחשוף בפניו את

החזיה שלה. הנאשם לא חדל חרף סירובה ושב וביקש ממנה להראות לו את החזיה שלה.

בהמשך לאמור, ביקש הנאשם מהסוכנת שתראה לו את כפות רגליה מאחר והוא אוהב לראות כפות רגליים. הסוכנת חשפה בפני הנאשם את כף רגל ימין לבקשתו, או אז ביקש הנאשם מהסוכנת שתוריד את הגרב שלבשה, כי הוא רוצה לראות את כף רגלה ללא גרב. הסוכנת הורידה את הגרב שלה לבקשת הנאשם וכעבור מספר שניות ביקשה לנתק את השיחה עמו.

ביום 02.07.2018, בשעה 13:02 או בסמוך לכך, שוחחו הנאשם והסוכנת בשיחת וידאו באמצעות היישומון "סקייפ".

במהלך השיחה, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני והתייחסויות המתמקדות במיניותה. בין היתר, ביקש הנאשם מהסוכנת שתשלח לו תמונה שלה כשהיא לובשת בגד ים; אמר לה "אם היית בלי חולצה יהיה הרבה יותר טוב", והסוכנת אמרה לנאשם שהיא לא יכולה להוריד את החולצה שלה ולאחר מכן, הסתיימה השיחה ביניהם.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון (ת/2), אשר לא כלל הסכמה עונשית, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן.

בהסכמת הצדדים, הופנה הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים; לממונה על עבודות השירות בשב"ס; וכן למרכז להערכת מסוכנות מינית.

לאחר קבלת התסקירים וחוות הדעת, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה, לענין העונש, אסופת תעודות והמלצות (נ/1) בעניינו של הנאשם - מהם עולה, כי הנאשם שירת שירות צבאי כלוחם; משרת מילואים פעיל; התנדב במד"א.

בנוסף, מעסיקתו של הנאשם, גב' ליאל אברמס, הגישה מכתב המלצה על הנאשם. לדברי המעסיקה, הנאשם עובד כשוטף כלים, ומסייע במטלות נוספות בעבודה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 31, נשוי ואב לילדה בת 6, עובד בשתי משרות - "מלקט" בסניף שופרסל ושוטף כלים במסעדה.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות במגמת תקשורת ועיתונאות.

הנאשם שירת בצבא כלוחם ביחידת "כפיר".

הנאשם החל בלימודים אקדמאיים, אך לא סיים.

הנאשם נעדר הסתבכויות קודמות עם החוק.

הנאשם שיתף בהתפתחות הרגליו המיניים, ותיאר שביעות רצון מיחסי המין עם אשתו.

הנאשם שלל משיכה לקטינות וצפייה בפורנוגרפיה.

הנאשם הודה בעבירות ונטל אחריות על מעשיו, ולדבריו, עבר העבירות על רקע חוסר ביטחון ובדידות.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי העבירות נעברו על רקע חווית דחיה וערך עצמי נמוכים, כאשר הנאשם שאף להשיג תחושת ערך.

הנאשם השתלב בהליך טיפולי. מדיווח גורמי ההערכה עולה, כי הנאשם הגיע בזמן לכל המפגשים; מתייחס לטיפול באופן חיובי; מפיק ממנו תועלת; מביע עניין בתכנים המועלים במפגשים; מביע בחפשויות את עמדותיו ורגשותיו; מביע נכונות להתייחס למעורבותו הפלילית ועולמו הפנימי; נתרם מההליך הטיפולי; ניכר, כי הוא מסוגל לערוך בחינה עצמית באופן ביקורתי וללא התבצרות הגנתית.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם מביע חרטה כנה והפיק את הלקחים הנדרשים מהסתבכותו.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם מצוי בהליך שינוי ומשקיע מאמצים כנים לערוך שינוי בעולמו הפנימי ובדפוסי התנהגותו, תוך היענות לטיפול ותובנה לחלקיו הרגשיים בהם נדרש שינוי.

שירות המבחן המליץ על הטלת עונש אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות וכן על חיובו להמשיך במסגרת הטיפולית, תחת צו מבחן.

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות מינית

בענינו של הנאשם הוגשה חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות מינית.

בבדיקה, שיתף הנאשם פעולה ונטל אחריות על מעשיו.

לדברי הנאשם בבדיקה, הסתבך בעבירות על רקע ריחוק והידרדרות ביחסיו עם אשתו, והוא חיפש מענה לבדידות ולחוסר הביטחון שחווה.

מערכת המסוכנות התרשמה מאדם בעל דימוי עצמי וגברי נמוכים ותחושות נחיתות, אשר הובילו אותו לעבור העבירות.

מערכת המסוכנות התרשמה, כי לא קיימת סטיה מינית.

כן, התרשמה, כי הנאשם חווה בושה נוכח מעשיו והרשעתו, וכי ההליכים המשפטיים מהווים עבורו גורם מרתיע.

בשקלול הגורמים, הוערכה מסוכנותו של הנאשם כבינונית-נמוכה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשם נמצא מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/3) והשלימה אותן על-פה.

התביעה הדגישה הצורך להגן על שלומם ונפשם של קטינים וקטינות, פרטיותם ומניעת ניצולם, בייחוד במרחב הווירטואלי.

התביעה עמדה על החומרה המיוחדת בעבירות מין כלפי קטינים, בעיקר לנוכח ההשלכות על המשך חייהם.

התביעה ביקשה, שלא ליתן משקל לעובדה, שהנפגעת היתה סוכנת משטרתית. זאת, לאור הנזק שעלול היה להיגרם, אם היתה פניה מצדו של הנאשם לנערה אמיתית.

התביעה טענה, כי דווקא עבירות מין בעולם הווירטואלי, קלות יותר לביצוע, ולפיכך, קיימת חשיבות להרתעת הרבים והיחיד.

התביעה טענה, כי הנאשם תכנן מראש את מעשיו, שכן, גלש באתרי שיחוח בכדי למצוא פרטנרית לשיחות מיניות, וגם לאחר שהובהר לו שהוא מתכתב עם קטינה כבת 13 שנים, המשיך לפנות אליה במספר הזדמנויות ולא הורתע מכך.

התביעה ביקשה שלא לקבל את המלצות שירות המבחן למבוגרים.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, לצד מאסר מותנה, קנס, וחילוט מכשיר הטלפון הסלולרי והמחשב נייד ששימשו הנאשם לעבור העבירות.

ההגנה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (נ/2) והשלימה אותן על-פה.

ההגנה טענה, כי ענינו של הנאשם שונה באופן מובהק מענינם של נאשמים אחרים שנעצרו במסגרת פרשה זו ופרשות דומות.

ההגנה טענה, כי הנאשם לא חשף את איבר מינו או איברים אחרים בגופו, לא נגע באיבר מינו ולא ביצע אקט מיני בפני הסוכנת.

בנוסף, טענה ההגנה, כי אופן התבטאות הנאשם כלפי הסוכנת, לא כלל התבטאויות גסות, בזויות ומזלזלות.

ההגנה טענה, כי בקשותיו של הנאשם מהסוכנת, מצויות ברף התחתון של מתחם הענישה.

ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לתסקירים שהוגשו בענינו ולהליך הטיפול שערב.

ההגנה הפנתה להערכת המסוכנות של הנאשם, אשר נערכה טרם שילובו בהליך טיפולי, והוערכה כבינונית-נמוכה.

לדברי ההגנה, פנה הנאשם מיוזמתו, במימונו הפרטי, לקבלת טיפול ייעודי לעברייני מין, אשר נמשך כשנה והיטיב את טיפולו במסגרת הקבוצה בשירות המבחן למבוגרים, כך שבסך הכל, עבר הנאשם הליך טיפולי שנמשך כשנתיים וחצי.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וביקשה למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

ההגנה ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עבודות שירות לצד צו מבחן, שיאפשר לו לסיים בהצלחה את ההליך הטיפולי.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי מבין את חומרת מעשיו מתחרט עליהם. הנאשם שיתף בדרך שעבר ובהשפעות ההליך הטיפולי על חייו. לדבריו, בזכות הטיפול, הוא מסוגל לשתף בבעיות שלו, להתמודד עם בעיותיו, ליצור קשרים עם חברים. לדבריו, בזכות הטיפול, רכש כלים להתמודדות במקום "לברוח" לעולם וירטואלי במרשתת. הנאשם שיתף בנסיבותיו האישיות וביקש מבית המשפט כי יאפשר לו להמשיך בהליך הטיפולי.

דין והכרעה

המהפכה הדיגיטלית בעיצומה נתון העולם בימים אלה, שינתה לבלי הכר הדרך בה מתקשרים בני אדם עם אלה.

בצילה של מהפכה זו, הולכות ומתפתחות גם תופעות עברייניות, תוך ניצול הפלטפורמה של המרשתת והרשתות החברתיות, לרבות עבירות מין, ואף עבירות המופנות כנגד קטינים, אשר פעילים ברשת לא פחות - ואף יותר - מאחרים. המרשתת מקנה למשתמשים בה, לרבות לאותם קטינים, תחושת הגנה מזויפת, כאילו מי שמדברים עמו במרחב הווירטואלי, תמיד יותר במרחב זה, ולא יוכל להגיע אליהם בפועל.

ואולם, אפשרויות הפגיעה באחרים תוך שימוש במרחב זה, לא פחתו אלא דווקא התגברו - הן פגיעה במישור הנפשי, שאינו דורש מפגש פיסי בין הצדדים, והן פגיעה במישור הפיסי - גופני, תוך שהפוגע משתמש במרשתת וברשתות החברתיות על מנת לשכנע את נפגע העבירה, או נפגעת העבירה, להיפגש.

בפסק הדין עפ"ג (מחוזי חיפה) 14738-03-10 **מדינת ישראל נ' קאופמן**, וערעור שכנגד, הרכב אב"ד כב' השופט ר' שפירא (להלן: "**פרשת קאופמן**") התייחס בית המשפט לתופעה זו, כדלקמן:

רשת האינטרנט שינתה, באופן מהותי ומשמעותי ביותר את היכולת ליצירת תקשורת בין בני האדם, דבר המציב בפני העושים שימוש במדיה, כר נרחב להתקשרויות, במגוון אפשרויות, למעשה - כמעט ללא גבול, כל זאת - תוך שמירה על אנונימיות, המאפשרת הסתרה מכוונת של זהותו האמיתית של המתקשר. פועל יוצא מכך הינה אפשרות קלה וזמינה ביותר להוליך שולל את הצד האחר לתקשורת זו, ע"י התחזות כאחר, כפי שנעשה במקרה אשר בפנינו, בו הנאשם, שהינו גבר כבן 46 שנים, הציג עצמו בפני הקטינה, כנער בן 15.

תכונות אלה של המדיה מקנות למתקשר, מטבע הדברים, גם תחושת הגנה ותחושת בטחון רבה (גם אם מדומה, במידה מסוימת) ומשכך, יוצרות הן פיתוי רב לעשות שימוש באינטרנט לביצוע מעשים כגון אלה.

העובדה שהדבר נעשה באמצעות רשת האינטרנט ולא, למשל, ברחוב, פנים אל פנים, אינה מפחיתה מחומרת המעשים וניתן אף לומר שבמידה מסוימת מגבירה עובדה זו את חומרת המעשים. זאת, בשל הנגישות, קלות הביצוע ושאר הנימוקים שנזכרו לעיל, כמו גם משום הפגיעות הרבה יותר אשר מספר כה רב של התקשרויות יוצר אצל הקרבנות הקטינות, אשר בכל פעם שהן נכנסות לאינטרנט, או משיבות לשיחת טלפון, הן מוצאות את הנאשם, הטרדותיו המיניות ואיומיו.

חובתו הראשונה של ביהמ"ש בהליך הפלילי, היא החובה להגן על הציבור, מקבלת משנה תוקף במקרים בהם מעשי העבירה מופנים נגד קטינים. במקרים כאלה - השיקול המרכזי הינו הגנה על הקטינים. זאת, לאור חולשתם של הקטינים והאפשרות המזומנת לעבריינים לנצל חולשה זו. חולשה זו באה לידי ביטוי במיוחד בעבירות מין, בין היתר בשל כך שהן מתבצעות, דרך כלל, בהסתר, בשל כך שחשיפתן והדיבור עליהן קשה על הציבור בכלל ועל קטינים בפרט.

התכלית החברתית והמוסרית ביסוד דיני העונשין היא להגן על הערכים שהחברה מבקשת להגן עליהם, ובראש ובראשונה על שלומם של הקטנים, חסרי הישע, על שלמות גופם ונפשם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהמעשים המבחילים ולהרתיע כאמור עבריינים פוטנציאליים אחרים (ראו ע"פ 2677/06 דלעיל; ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו] 18.12.2005); ע"פ 6214/92 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו] 10.5.1993); ע"פ 77/92 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו] 8.12.1992) - "ע"פ 4223/07 - פלוני נ' מדינת ישראל. (לא פורסם, [פורסם בנבו] 29.11.07) (סעיף 32 לפסה"ד).

בהחלטה בש"פ 2065/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** עמד בית המשפט העליון, כב' השופט י' עמית, על הסכנות האורבות כיום לילדים ולקטנים בפעילותם במרשתת (אינטרנט):

המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטריילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה. כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת. זאת, מבלי לשכוח את היתרונות והצדדים החיוביים שברשת, ומבלי לגלוש ל"פאניקה מוסרית" ולהרתעת-יתר.

חומרה יתירה לעבירות מין המתבצעות באמצעים אלקטרוניים נודעת בשל החדירה לביתם של נפגעי העבירה ולפרטיותם. וראו ע.פ. 2656/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, כב' השופטת ע' ארבל:

חדירה אל המרחב האינטרנטי הפרטי של הגולש בצד השני - בענייננו חדירה של המערער אל עולמן הפרטי של הקטניות.

בנוסף לחומרה עליה הצביע חברי בהקשר זה, אשר ציין כי בחדרים אלה רב הנסתר על הנגלה ומציאות החיים מלמדת שמתבצעות במרחב האינטרנטי עבירות, חשוב ליתן תשומת לב להיבט נוסף של חומרה, שגם אותו ציין חברי, הנובע מהעובדה שהקורבנות-הקטניות בענייננו שהו בביתן, בחדרן, במקום שאמור להיות מבצרן ומקום מבטחן, לשם הצליח המערער לחדור בתחבולות, לבצע את זממו, עבירות מין ועבירות סחיטה באיומים. המחשבה שילדים אינם מוגנים בביתם קשה היא, ומסתבר ששם בחדרן בביתן תחת עינם הפקוחה של הוריהן, הצליח המערער להערים עליהן, לפגוע בהן ולגרום להן נזק שאת שיעורו קשה להעריך.

במציאות המודרנית, על פי רוב, עמלים שני ההורים לפרנסת המשפחה, כאשר ילדים, לרבות ילדים מתבגרים, שוהים לבדם בבית. לאור הנגישות לאמצעי התקשורת האלקטרוניים ולרשתות החברתיות, המאפשרות שיח עם מגוון אנשים אחרים במרחב הווירטואלי, על מערכת המשפט להרים חלקה בהגנה על הציבור, בכלל, ועל קטינים בפרט, מפני הסכנות האורבות במרחב זה, ולהרתיע עבריינים בכוח, המבקשים להשתמש במרחב הווירטואלי כדי לפתות קטינים או קטינות ולפגוע בהם מינית, תוך ניצול תמימותם וחוסר נסיונם.

מתחם הענישה

לצורך קביעת מתחם הענישה, תובא, להלן, סקירה של פסיקה רלבנטית:

- ת"פ 67629-10-18 **מדינת ישראל נ' אביב** - נאשם כבן 48, אשר פנה לסוכנת, אשר נחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים, מספר פניות אשר כללו התבטאויות מיניות והצעות בעלות אופי מיני, הורשע במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה עונשית. לאחר הליך טיפולי משמעותי, ותסקירים חיוביים שהוגשו בענינו, גזר עליו בית משפט זה 9 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה. בנוסף, העמיד בית המשפט את הנאשם במבחן למשך שנה ומחצה.
- ת"פ 68144-10-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם) - נאשם כבן 51, אשר פנה לסוכנת, אשר נחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים, מספר פניות אשר כללו התבטאויות מיניות והצעות בעלות אופי מיני, הורשע במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה עונשית. לאחר הליך טיפולי משמעותי, ותסקירים חיוביים שהוגשו בענינו, גזר עליו בית משפט זה 8 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה. בנוסף, העמיד בית המשפט את הנאשם במבחן למשך שנה ומחצה.
- ת"פ 67714-10-18 **מדינת ישראל נ' שטראוס** (פורסם במאגרים) - נאשם כבן 38, אשר פנה לסוכנת, אשר נחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים, מספר פניות אשר כללו התבטאויות מיניות והצעות בעלות אופי מיני, הורשע במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה עונשית. בענינו של הנאשם הוגשו תסקירים חיוביים, ובמקרה דנן אף היו נסיבות אישיות חריגות וקיצוניות אשר הצדיקו חריגה ממתחם הענישה. בית משפט זה גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה. בנוסף, העמיד בית המשפט את הנאשם במבחן למשך שנה ומחצה.
- ת"פ 34715-07-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם) - נאשם כבן 30, אשר פנה לסוכנת, אשר נחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים, מספר פניות אשר כללו התבטאויות מיניות והצעות בעלות אופי מיני, הורשע במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה עונשית. הנאשם סירב לעבור הליך טיפולי, ומסוכנותו הוערכה כבינונית. בית משפט זה, גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.
- ת"פ 32018-07-19 **מדינת ישראל נ' דוד** (לא פורסם) - נאשם כבן 28, אשר פנה לסוכנת, אשר נחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים, וניהל עמה שיחה שכללה התבטאויות מיניות והצעות בעלות אופי מיני,

הורשע במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה עונשית. חרף הליך טיפולי, מסוכנותו של הנאשם נותרה בינונית. בית משפט זה גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

לאחרונה, ניתנו מספר פסקי דין על ידי ערכאת הערעור, בין היתר, עפ"ג 27720-12-19 **מדינת ישראל נ' דה ליון** (22.01.20, פורסם במאגרים); עפ"ג 24914-10-19 **מדינת ישראל נ' סתיו** (12.02.20, פורסם במאגרים); עפ"ג 49638-01-20 **לוי נ' מדינת ישראל** (18.06.20, פורסם במאגרים). בפסק הדין האחרון, הובא סיכום ממצה של התפתחות הפסיקה. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה הראוי בעבירות אלה בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל. קביעות אלה של בית המשפט המחוזי אושרו גם על ידי בית המשפט העליון (ראו רע"פ 1527/20).

עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי ככלל - ירוצה העונש במקרים מסוג זה בין כתלי בית האסורים, שכן, במקרים מסוג זה - המדובר לא פעם בנאשמים בעלי מאפיינים נורמטיביים, והצורך להגן על שלומם הנפשי והפיסי של נפגעי העבירה הפוטנציאליים - קטינים וקטינות - מחייב השתת ענישה מחמירה.

במקרה דנן, מוצא בית המשפט כי יש ממש בטענות ההגנה, כי קיימת אבחנה, בין העובדות המיוחדות לנאשם במקרה דנן לבין מקרים אחרים, שהובאו בפני בית המשפט במסגרת פרשייה זו, ופרשיות דומות.

אמנם, אין חולק, כי גם במקרה זה, פנה הנאשם לסוכנת, אשר נחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים, ופניות אלו היו בעלות אופי מיני.

עם זאת, במקרה זה, לא שלח הנאשם תמונות של איברים מוצנעים ואף לא חשף איברים מוצנעים למצלמה.

גם תוכן השיח (שהוא, כמובן, מגונה בכל מקרה) - לא כלל התבטאויות מיניות בוטות, כמו במקרים אחרים.

המעשה המגונה, שעשה הנאשם בעצמו, מבלי להמעט מחומרתו, היה חטוף, לזמן קצר מאוד, מעל בגדיו.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם, על בית המשפט לשקול עברו של הנאשם; נסיבותיו האישיות; והפרוגנוזה של גורמי ההערכה בעינו.

הנאשם נעדר הסתבכויות אחרות עם החוק, לא לפני המקרה נושא כתב האישום ולא לאחריו

הנאשם נטל אחריות על מעשיו תוך שהביעה חרטה, שגורמי ההערכה המקצועיים וכן בית המשפט התרשמו, שהיא כנה.

הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן למבוגרים, נרתם להליך טיפולי משמעותי, אשר ארך כשנתיים ומחצה, ואף פנה מיוזמתו להליך טיפולי פרטני נוסף, אותו מימן בעצמו.

כך שהחרטה, במקרה דנן, אינה אך מילולית והיא מגובה במעשים.

חוות דעת גורמי ההערכה בענינו, מדברות בעד עצמן. המדובר בנאשם שעבר שינוי משמעותי, הפך מאדם סגור; מופנם; וחסר בטחון, לאדם המסוגל לשתף באופן פתוח על הקשיים שלו ואף על העבירות שעבר; רכש כלים להתמודדות עתידית; ערך שינוי מהותי בהתנהגותו ודפוסי החשיבה שלו.

במכלול השיקולים, יועמד העונש ברף הנמוך של המתחם, בלוויית עונש מרתיע צופה פני עתיד וקנס מתאים.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני הצדדים בכתב ושמע טענותיהם על פה; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בהערכות הגורמים המוסמכים; עיין בפסיקה שהוגשה ולאחר ששמע את דברו האחרון של הנאשם - גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, במועצה דתית מרחבים, צומת גילת, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. על הנאשם להתייצב, ביום 28.06.21 שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימן ה';

ג. 6 חדשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998;

ד. קנס בסך 7,500 ₪ או 65 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.07.21 ובכל 15 לחודש שאחריו. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד;

ה. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה ומחצה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים, לממונה על עבודות השירות בשב"ס ולמרכז להערכת מסוכנות מינית. צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.
הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשפ"א, 01 יוני 2021, במעמד הצדדים.